

nr. 28 af 21. marts 1873 om brandvæsenet i købstæderne §§ 11, 19, 35, stk. 2, 1. punktum, og de bygningsmæssige bestemmelser i § 20 samt ældre tilsvarende bestemmelser,

- c) bestemmelser, der er udfærdiget af justitsministeriet i henhold til de under b) nævnte love, og som nu henhører under boligministeriets forretningsområde.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den

§ 3.

§ 4, stk. 5, i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme, jfr. lovebekendtgørelse nr. 119 af 10. april 1967, ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Byggelov for købstæderne og landet nr. 246 af 10. juni 1960 trådte i kraft den 1. april 1961. Den i lovens § 66, stk. 2, indeholdte hjemmel for boligministeren til efter indstilling fra en kommunalbestyrelse at meddele udsættelse med lovens gennemførelse i den pågældende kommune blev ved lov nr. 42 af 15. marts 1963 ændret, således at der kunne meddeles sådan udsættelse indtil 1. april 1964. Loven har været gældende i samtlige købstæder og sognekommuner siden sidstnævnte tidspunkt. (Der henvises til Folketingstidende 1959-60: 40, 450, 5861, 6166; A. 97; B. 1225, 1545; C. 1061).

Under folketingets behandling af lovforslaget blev der givet udtryk for, at det principielt ville være ønskeligt at samarbejde landsbyggeloven og byplanloven til én lov. Undersøgelser med henblik på en sådan gennemgribende revision er iværksat i forbindelse med tilvejrbringelsen af en ændret planlægningslovgivning og kommunalreformen. Det foreliggende lovforslag omfatter visse begrænsede ændringer, som det på grundlag af indvundne erfaringer er påkrævet eller ønskeligt at gennemføre uden at afvente den generelle revision. Samtidig har man medtaget visse forslag, som tilsigter at imødegå ønsket om en rationalisering af byggesagsbehandlingen, hvor dette kan ske uden at præjudicere det kommende system.

Rationaliseringsforslagene omfatter en hjemmel for indskrænkninger i kontrollen med byggearbejder (nr. 10), indskrænkning i klageadgangen med hensyn til amtsrådenes afgørelser af dispensations-spørgsmål (nr. 11), overflytning fra loven til bygningsreglementet af direkte bestemmelser om bygnings højde- og afstandforhold med henblik på forskellige lempelser i de gældende bestemmelser (nr. 22) og henlæggelse til kommunalbestyrelserne af beslutninger om placering af offentlige institutioner m. m. i byggeområder, som er fastlagt i kommunernes bygningsvedtægter (nr. 23).

Blandt forslagene om ny bestemmelser, som erfaringerne har vist påkrævede eller ønskelige, skal særligt fremhæves forslagene om bestemmelser til imødegåelse af faresituationer (nr. 26 og 28), forslaget om en hjemmel for amtsrådene til at forlange udlæg af veje ved retningsplan ved udstykninger til sommerhusbebyggelse og i visse andre tilfælde og om kontrol med grundens anvendelse til oplag, henlæggelse af affald m. m. (nr. 17). Endvidere forslaget om hjemmel for påbud om færdiggørelse eller nedrivning af bygninger, som henstår ufuldførte eller i delvis ødelagt tilstand i længere tidsrum (nr. 27 og 28) samt forslaget om en hjemmel for amtsrådene til at foretage ekspropriation af grunde m. m. til amtskommunale anlæg, institutioner m. m. (nr. 30).

Endelig indeholder forslaget en række ændringer, som tager sigte på en ønskelig tydeliggørelse af de gældende lovbestemmelser.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Lovforslaget har ingen finansielle konsekvenser for staten og kommunerne.

I administrativ henseende vil de forslag, der tilsigter en rationalisering af byggelovsadministrationen, give mulighed for visse lettelser, såvel for den statslige som for den kommunale administration.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget er en følge af ændringsforslag nr. 28.

Til nr. 2.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 14.

Til nr. 3.

I områder, hvor kommunalbestyrelsen udøver bygningsmyndigheden, kan den efter § 4, stk. 3,